

over, og de 17 i 12 Aar, en enkelt af dem har endogsaa tjent i 18 Aar som Spillemand IV. Denne Klasse har Udsigt til at staa ved forskellige af Regimenterne i saadan noget som 15—25 Aar uden at opnaa Forfremmelse. Det er egentlig Kærnen i Musikkorpserne, og det er Folk, som ere i en Alder fra 25 til ca. 40, undertiden ca. 50 Aar. Det synes derfor, at de Lønninger, her ere foreslaaede, 780—1,020 Kr., ere noget beskedne. Ja, ved de specielle Vaaben, ved Rytteriet navnlig, bliver Forholdet endnu værre, der er det saaledes, at der tjenes fra 20—30 Aar i denne Grad, og det er saaledes, at de først, naar de have tjent i 35—40 Aar, kunne opnaa at blive pensionerede som Sergenter. Det er vel saaledes, at efter at de have tjent nogle Aar som Spillemand IV, kunne de opnaa at blive karakteriserede som Spillemand III, men dermed følger ingen Lønforbedring og ikke den Ret til Pension, som tilkommer de faste Spillemand III.

Hvis man sammenligner disse Mænds Forhold, deres Lønning og Adgang til Forfremmelse med Underofficerernes, vil det ses, at de ere ringere stillede. Forholdet er nemlig det, at i al Almindelighed bliver en Mand Sergent efter 3—4 Aars Tjeneste og forfremmes til Oversergent efter 10—20 Aars Tjeneste og til Stabssergent efter 15—25 Aars Tjeneste. Alle disse Omstændigheder tilsammen medføre, at det, efter min Formening, vilde være retfærdigt og rigtigt, om man stillede disse Mænd af Spillemandsklasse IV noget gunstigere end foreslaaet, og naar jeg nu tillader mig at fremsætte et Forslag i saa Henseende, saa er det af en saa beskednen Karakter, at det, hvis der overhovedet skal være Tale om nogen Forbedring, er det ringeste, der i saa Tilfælde kan bydes. Jeg har undertiden hørt, at det skulde være Skik, at man forlangte noget mere, end man egentlig tilstræbte for saa at have noget at slaa af paa, men det er i hvert Fald ingenlunde Tilfældet ved denne Lejlighed. Jeg foreslaar da, at Spillemand IV, for hvem man her foreslaar en Begyndelsesløn af 780 Kr., stigende hvert andet Aar med 120 Kr. indtil 1,020 Kr., faa et Løntillæg til, saaledes at de stige til 1,200 Kr., og til Gængæld skulde saa Spillemand III-Klassen i Stedet for at begynde med 1,200 Kr. begynde med 1,380 Kr. Ganske vist naaede de saa ikke at faa to Alderstillæg, men maatte nøjes med det ene Tillæg indtil 1,560 Kr., men der vilde derved ikke være gjort nogen Fortræd mod Spillemand III-Klassen, og

man vilde gavne Spillemand IV-Klassen. Jeg vil dernæst henstille, at de Alderstillæg, der opnaas ved Forfremmelsen til Spillemand III, regnes fra det Tidspunkt, hvor en Spillemand IV bliver karakteriseret til Spillemand III. Hvis det Ønske kan imødekommes — og det kan jo ikke have stor finansiel Betydning —, saa forekommer det mig, at saa vilde der være vist en forstandig Imødekommen overfor disse Mænd. Der blev forleden Dag af det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen) udtalt, at der navnlig er Grund til at tage Hensyn til de yngre i Spillemandsklassen, fordi det var de dygtigste i Spillemandsklassen. Det maa jeg nu sige er ikke Tilfældet, der kan naturligvis undtagelsesvis komme en ung Mand ind, som baade har udmærkede Evner og ogsaa udmærkede Færdigheder og Kundskaber, men Regelen er den, at de nok have en Del Anlæg, men som oftest ganske mangle Færdighed paa de vedkommende Instrumenter, de skulle bruge, og at det er Militæretaten, som uddanner dem, og saa først efterhaanden opnaa de den Færdighed, man kan forlange af dem. Derimod er det rigtigt, at denne Korporalklasse er den, der danner Kærnetropperne i Musikkorpserne, og derfor vil det være rigtigt at stille dem nogenlunde gunstigt.

Jeg skal saa tillade mig med Hensyn til Intendanterne og det Løntillæg, der er foreslaaet for Reserveintendanterne, at fremsætte følgende Bemærkninger. Da Lønningerne bleve ordnede for Hærens faste Intendantter, bleve de delte i 3 Lønningsklasser, og deres Lønninger bevægede sig fra 1,600 til 2,800 Kr., medens Reserveintendantter havde 720 Kr. Ved Loven af 1868 bleve disse Lønninger nedsatte saaledes, at de bleve fra 2,200 til 1,400 Kr., idet der oprettedes en fjerde Klasse, som kun havde en Løn af 1,400 Kr. Derved blev det saa indtil 1897, da vi fik den ny Lov om Forplejningskorpset, der nedsatte Lønningerne yderligere. Der blev fire Lønningsklasser, hver Klasse omfattende en Fjerdedel af samtlige Embedsmænd, og Lønnen blev henholdsvis 2,100, 1,800, 1,500 og 1,200 Kr., medens Reserveintendantter havde 720 Kr. Saa kom Lønningstillæget af 9. Marts 1906, derved blev Forholdet saaledes, at den ældste Fjerdedel fik 2,400 Kr., den næste 2,000 Kr., den følgende 1,800 Kr. og den yngste 1,600 Kr., medens Reserveintendantter havde 1,220 Kr. Forholdet har været dette, at Intendantterne fik 480 Kr. mindre i Indtægt end i 1867 og 80 Kr. mindre end efter Loven af 1868.